

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/141/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819201280
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8819201280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: JUDr. Pavol Pospecha, advokát, so sídlom Lichnerova 23, Senec, proti žalovanému: X. Z., K.. XX.XX.XXXX, I. V. XXX XX, Ď. XX, G.. O. Z., K.. XX.XX.XXXX, XXX XX, Ď. XX, o zaplatenie 247,68 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 25.07.2019, č. k. 7Csp/59/2019-50 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.
- II. Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit:

„ Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 29,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 10.7.2016 do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Spor právne posúdil podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a) a b), § 3 ods. 3, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“), § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 2, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods.1, 2, § 457, § 517, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení okrem iného uviedol, že v prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 247,68 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 247,68 eur od 10.07.2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 510 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 510 eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 247,68 eur do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 04.12.2014 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 510 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok, preto vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 16 o viac ako tri mesiace, napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka

(ďalej len „OZ“), došlo k uplatneniu tzv. straty splátok dňa 10.07.2016, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok aj celej zosplatennej sumy, žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na zmluvné pokuty podľa čl. 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne - zo sumy 247,68 eur od 10.07.2016 do zaplatenia. Žalobca k žalobe doložil Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 17.07.2019 žalobca uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 510 eur a žalovaný uhradil splátky vo výške 429,36 eur - z toho 325,88 eur na istinu, 103,48 eur na úroky. V žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa nachádza údaj o RPMN vo výške 26,14 % ročne a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN vo výške 26,07 % ročne.

4. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žalobca pri schvaľovaní úveru 04.12.2014 zmenil základný údaj o výške RPMN. Pôvodne žalovanému pri podpise zmluvy uviedol údaj o RPMN vo výške 26,14 % a po jej podpise žalobcom bol údaj o RPMN zmenený na 26,07 %. Takáto zmena sa považuje za nový návrh (§ 44 ods. 2 OZ), ktorý už žalovanému nebol predložený k prijatiu, a teda nemohla vzniknúť ani platná zmluva. Zákon vyžaduje na platné uzavretie zmluvy písomné prijatie návrhu zmluvy, ako to vyplýva z § 46 ods. 2 veta prvá OZ. Nedostatok písomnej formy spôsobuje, že sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ. Z obsahu zmluvy zistil, že v zmluve chýba uvedenie podstatnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, teda správna výška RPMN. Prepočtom podľa internetovej stránky súd zistil, že pri údajoch ako sú uvedené v zmluve a pri zohľadnení, ako aj pri nezohľadnení poplatku za odklad splátky, výška podľa zmluvy by mala byť 26,14 %. Dôsledkom nesprávneho uvedenia RPMN je nutné v zmysle ustanovenia § 4 ZoSÚ v čase uzavretia zmluvy považovať predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Neprimeraná je aj výška zmluvnej pokuty 14,6 % ročne za stavu, kedy sadzba zákonného úroku z omeškania sa pohybuje okolo hodnoty 5 % ročne. Na skutočne poskytnutý čerpaný úver v sume 459 eur žalovaný uhradil sumu 429,36 eur, a preto žalovaný tak dlží žalobcovi sumu 29,70 eur. Ostatné uplatnené nároky, a to prevyšujúcu istinu, úroky z úveru a zmluvnú pokutu súd nepriznal. Pri priznaní úroku z omeškania súd zohľadnil, že žalobca žiadal priznať plnenie odo dňa 10.07.2016, kedy bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 %, preto výšku úroku z omeškania súd stanovil vo výške 5 % ročne.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

6. Žalobca v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie voči výroku II. a III. napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere má písomnú formu. Návrh na uzavretie zmluvy a rovnako prijatie návrhu na uzavretie zmluvy sa nachádzajú na tej istej listine. Rozdiel medzi uvedenými časťami je pritom v údají RPMN. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá, pričom táto skutočnosť vyplýva z právnej úpravy a súdnej praxe. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov existujúcich v danom čase. Ak by žalobca neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj určil podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s predpokladanou RPMN uvedenou hodnotou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil tento zákon. Porušenie by vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne navrhol žalobca v zmluvnom vzťahu. Súd prvej inštancie v súvislosti s výpočtom RPMN neposúdil výšku poskytnutého úveru v zmysle zákonných ustanovení. Súd posúdil nesprávne to, čo sa rozumie pod poskytnutím úveru. Ani z jedného ustanovenia nevyplýva, že poskytnutie úveru je zhodné s vyplatením úveru. Vyplatiť znamená spôsob plnenia, poskytnutie úveru je však širší pojem, neznamená len vyplatenie, ale aj iné spôsoby plnenia záväzku. Druhou podstatnou otázkou bolo, či došlo k poskytnutiu úveru v sume 510 eur alebo 459 eur. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že časť záväzku bola poskytnutá v rámci započítania s poplatkom za poskytnutie úveru. Ak by žalovaný zaplatil poplatok ihneď pri poskytnutí úveru, tak sa úver vyplatiť v celej sume. Tvrdí preto, že súd nesprávne posúdil otázku, čo je poskytnutým úverom. Rovnako namieta aj posúdenie v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu. Skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dojednané, nespôsobuje jeho neplatnosť. Zmluvná pokuta dohodnutá v zmluve zodpovedá § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacieho predpisu (§ 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Odvolanie proti výroku o trovách odôvodňuje tým, že ide o závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej. Žalobca v nadväznosti na uvedené navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napádanej časti tak, že žalobe vyhovie a žalovaného zaviazhe k povinnosti náhrady trov konania žalobcu v celom rozsahu.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovie, ktorý odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

10. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

11. Podľa § 44 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

12. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

13. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že na základe Zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2014 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 510 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s úrokmi a poplatkom za poskytnutie úveru v sume 728,04 eur. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza údaj o RPMN vo výške 26,14 % ročne (predpokladaná RPMN ako aj RPMN úveru po poskytnutí revolvingu) a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN vo výške 26,07 % ročne.

15. Predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý.

16. Včasné vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy.

17. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť.

18. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

19. Vzhľadom na uvedené odvolací súd poukazuje na § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a konštatuje, že žalovanému bol predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru a to bez toho, aby žalovaným došlo k prijatiu tohto nového návrhu.

20. Ak žalobca mal v úmysle poskytnúť žalovanému úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmluvy označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“. Je zrejmé, že žalovaný v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru dňa 27.11.2014 nemal vedomosť o výške RPMN, resp. bola mu známa len „predpokladaná RPMN“, pričom konkrétnu výšku RPMN vzťahujúcu sa na daný úver až následne uviedol žalobca v čl. 6 zmluvy, a to dňa 04.12.2014.

21. Proces uzatvárania zmluvy je možné rozdeliť na fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak teda žalobca v časti zmluvy „údaje o schválenom úvere“ a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“ uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalovaná prijať. Žalobca teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj.

22. V žiadosti bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 26,14 %, pričom v zmysle údajov o schválení úveru RPMN predstavovala výšku 26,07 %. V tejto súvislosti neobstojí argument žalobcu, že RPMN nemôže byť predmetom dohody, a že jej výpočet je konkrétne určený, jej výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku. Údaj o RPMN preto nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany žalobcu. Žalobcovi nič nebránilo, aby svoj nový návrh (už obsahujúci presnú, nie iba predpokladanú výšku RPMN) na uzavretie zmluvy predstrel žalovanému za účelom jeho písomného vyjadrenia súhlasu s takýmto novým návrhom.

23. V danom prípade je potrebné stotožniť sa so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 04.12.2014 nebola dodržaná predpísaná písomná forma, nakoľko v bode 5. zmluvy sa nachádza žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 510 eur. Táto žiadosť bola žalovaným podpísaná v Z.D.H. K. I. dňa 27.11.2014. Žalobca úver s požadovanými parametrami neschválil, čo nepochybne vyplýva z bodu 6. zmluvy, nakoľko zmenil údaj o výške RPMN. Žalobca zmluvu podpísal v Bratislave dňa 04.12.2014.

24. Žiadosť o poskytnutie úveru obsiahnutá v bode 5. zmluvy predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a Občianskeho zákonníka. Ak žalobca zmenil výšku RPMN, fakticky išlo v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutie návrhu žalovanej, ktoré je potrebné považovať za nový návrh. Ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka nerozlišuje medzi zmenami podstatnými a nepodstatnými, a teda za nový návrh je potrebné považovať i prijatie návrhu obsahujúce zmeny nepodstatné, tak ako v tomto prípade týkajúce sa výšky RPMN.

25. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva ďalšia podstatná skutočnosť majúca vplyv na nedodržanie predpísanej písomnej formy uzatvorenej zmluvy. V prípade úveru vo výške 510 eur, suma 51 eur, predstavujúca poplatok za poskytnutie úveru, mala byť uhradená započítaním pri poskytnutí úveru (č. I. 9 spisu). Je teda nepochybné, že žalobca do spotrebiteľského úveru zahrnul i poplatok za jeho poskytnutie. Súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie úveru, pretože uvedený poplatok, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi služby, treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Ak žalobca do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie úveru, ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa,

ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. Žalovanému teda bol poskytnutý úver v skutočnosti nie vo výške 510 eur, ale vo výške 459 eur. Vo vzťahu k úveru vo výške 459 eur však žiadna písomná zmluva uzatvorená nebola.

26. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Jej nedodržanie však nie je sankcionované neplatnosťou. Dôsledkom nedodržania písomnej formy vyplývajúcej z § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je to, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

27. Rovnako je zřejmé, že ak žalobca pri výpočte RPMN do celkovej výšky úveru zahrnul aj poplatok za jeho poskytnutie, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od celkovej výšky úveru. Taktiež nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru v súlade s § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

28. Pokiaľ ide o formu dojednaní zmluvnej pokuty, odvolací súd konštatuje, že samotný podpis zmluvy o úvere nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania individuálne dojednanej zmluvnej podmienky. Dojednanie o zmluvnej pokute je nepochybne súčasťou formulárovej zmluvy o úvere. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednaní štandardnej formulárovej zmluvy, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu, nemal možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. V zmluve o revolvingovom úvere v článku 8 je upravené dojednanie o zmluvnej pokute. Už len samotné zakotvenie v rámci formulárovej zmluvy nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že nejde zo strany spotrebiteľa o osobitne vyjednanú zmluvnú podmienku.

29. Odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Azis C-415/11: „na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe napriek požiadavke dôvery, treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne mohol rozumne očakávať, aby tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou v individuálnom dojednaní.

30. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne poukázal na rozdielny údaj uvedený vo formulárovej zmluve o revolvingovom úvere č. zo dňa 04.12.2014, v ktorej časti 5 formulára je uvedená výška RPMN 26,14 % a v časti 6 je výška RPMN 26,07 %. Dôvodom pre záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru tak bola absencia RPMN resp. nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa, s ktorým právnym posúdením sa odvolací súd stotožnil. Uplatnená námietka nesprávneho právneho posúdenia žalobcom preto nebola opodstatnená. Právny vzťah medzi stranami sporu síce vznikol, avšak z dôvodu nedostatku náležitostí spotrebiteľskej zmluvy žalobcovi nebolo možné priznať uplatnené nároky v plnom rozsahu.

31. Vychádzajúc z uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane závislého výroku o trovách konania.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Žalovanému žiadne preukázateľne trov odvolacieho konania nevznikli, preto súd vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).